

Το Ψυχιατρικό Νοσοκομείο της Κέρκυρας έκλεισε στο πλαίσιο του προγράμματος αποασυλοποίησης και αποτέλεσε το σκηνικό της εικαστικής δημιουργίας.

Δύο καλλιτέχνες αφουγκράζονται τα «θέλω» πρώην ψυχασθενών

Οταν η τέχνη συναντά τη ζωή

Ενα ευχάριστο ξάφνιασμα, που ανατρέπει την εδρακωμένη αντίληψη ότι η εικαστική τέχνη επιλέγει συνήθως να κινείται έξω από τους ρυθμούς και τα προβλήματα της καθημερινής ζωής, επιφύλασσε προβολή του βίντεο με τίτλο «Θέλω» στο πρόγραμμα Public Screen της 1ης Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης στη Θεσσαλονίκη

ΤΟΥ ΚΩΣΤΗ ΚΕΚΕΛΙΑΔΗ

Οι καλλιτέχνες Μαριλένα Κοακίνα και Νίκος Κόκκαλης πνογράφησαν τα «θέλω», τις επιθυμίες ασθενών του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου της Κέρκυρας: άνθρωποι που βρίσκονταν έγκλειστοι επί χρόνια και μεταφέρονται σε νέες δομές στο πλαίσιο του προγράμματος αποασυλοποίησης «Ψυχαργώ». Και διαπίστωσαν ότι οι πρώην ασθενείς ιεραρχούσαν τις ανάγκες τους ζητώντας να ερωτευθούν, να βρουν μια δουλειά και να γίνουν αποδεκτοί από τον κοινωνικό τους περίγυρο, δ.πι ακριβώς δηλαδή ζητού-

σαν και οι «κανονικαί» άνθρωποι (νοσοπλευτές, φοιτήτες και κάτοικοι της Κέρκυρας) που συμμετέχουν και αυτοί στις συνεντεύξεις.

Το βίντεο με τις συνεντεύξεις που πλαισιώνονται με φωτογραφίες των αιμμετεχόντων και τελειώνουν με γεύμα, στο οποίο παρακάθονται πρώην ασθενείς και «κανονικοί» μέσα στα χώρα του Ψυχιατρείου της Κέρκυρας, προβάλλεται μέχρι αύριο στο αεροδρόμιο «Μακεδονία», στο χώρο του πρώην στρατοπέδου «Κόδρα» και στα ΚΤΕΔ.

Απόρριψη και αποδοχή του «Άλλου»

«Προσπαθήσαμε να αποτυπώσουμε την πορεία έπαρξης των πρώην ασθενών στην κανωνία», λέει μιλώντας στην «Μ» ο Νίκος Κόκκαλης και αναπόφευκτα οι συνειρμόι ανακαλαύν ακπνέας από τις αντιδράσεις δημοτικών συμβούλων και αγονακτιμένων κατοίκων σε περιοχές όπως ο Εύοσμος ή παλαιότερα το Μελισσοκόρι, όταν πληροφορήθηκαν ότι επρόκειτο να εγκατασταθούν στη γειτονία τους «τρελοί» από το Ψυχιατρείο Θεσσαλονίκης.

Για τα φαινόμενα αυτά τίθεται

φυσικό το ζήτημα της βασικής ευθύνης εκείνων των ψυχιάτρων που αρνούνται να μπουν στη λογική της αυτοπιστικής εννιέρωσης των κατοίκων για τη φύση της ασθένειας διών εγκλείστονται μεταφέρονται σε δομές εκτός ψυχιατρείου (ξενώνες, οικοτροφεία) και κατά αυνέπεια να γίνουν ευκολότερα απαδεκτοί στη νέα γειτονιά τους.

Το αποτέλεσμα είναι να συντρέπεται και να διαιωνίζεται το στερεότυπο του «τρελού εγκληματία», πολύ περισσότερο όταν μερίδιο ψυχιάτρων επιμένει να αντιμετωπίζει τους ασθενείς ως «τρελούς», οι οποίοι υφίστανται θέλαν στις «παραδοσιακές» μεθόδους της καθήλωσης και του πλεκτροσόκ.

Η τέχνη ως βασικό όχημα για τη γνωριμία και την αποδοχή του «Άλλου», του διαφαρετικού, βρίσκει απόν προκειμένη περίπτωση τον τρόπο να μιλήσει για τα ζητήματα αυτά, μέσα από τη δουλειά των δύο κερκυραίων δημιουργών.

Μετά τη Θεσσαλονίκη, η δράση «Θέλω θα μεταφερθεί στην 4η Μπιενάλε της Τασκένδης, στο Ουζμπεκιστάν, όπου θα παρουσιαστεί από τις 2 μέχρι τις 10 Οκτωβρίου.

ΑΠΟΔΕΛΤΙΩΣΗ ΤΥΠΟΥ * ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ
ΒΑΚΧΟΥ 30 Τ.Κ 54629 ΤΗΛ: 2310 539371,538633 e-mail: info@apo.gr

"Εγγημέρωση"
www.apo.gr